

31996L0093

L 13/28

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

16.1.1997.

PADOMES DIREKTĪVA 96/93/EK
(1996. gada 17. decembris)
par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

2. pants

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽³⁾, un Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽⁴⁾, uzliek par pienākumu ražotājam dalībvalstij vai nosūtītājam dalībvalstij nodrošināt, ka veterināri sanitāro pārbaudi un vajadzības gadījumā sertificēšanu veic piemērotā veidā;

tā kā, lai nodrošinātu dzīvnieku un dzīvnieku produktu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību, dalībvalstīm būtu jāspēj pilnībā iesaistīties sertificēšanā pielietoto metožu vienādību visās produkcijas ražošanas un nosūtīšanas vietās;

tā kā šis mērķis nav sasniedzams, katrai dalībvalstij darbojoties atsevišķi; tā kā tādēļ būtu jāpieņem kopīgi noteikumi par kompetento iestāžu un par sertificēšanu atbildīgo amatpersonu pienākumiem un noteikumi attiecībā uz dzīvnieku un dzīvnieku valsts produktu sertificēšanu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

tā kā ir lietderīgi nodrošināt, lai noteikumi un principi, ko piemēro par sertificēšanu atbildīgās amatpersonas trešajā valstī, sniegtu garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā direktīvā paredzētajām;

tā kā jāveic efektīvi pasākumi, lai nepieļautu maldinošu sertificēšanu vai krāpšanu attiecībā uz sertificēšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā ir izstrādāti noteikumi, kas jāievēro, izsniedzot veterinārajos tiesību aktos paredzētos sertifikātus.

⁽¹⁾ OV C 373, 29.12.1994., 16. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 6.3.1995., 165. lpp.

⁽³⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

1. Šajā direktīvā:

“veterinārie tiesību akti” nozīmē likumus un citus normatīvos aktus, kas uzskaitīti Direktīvas 89/662/EEK A pielikumā un Direktīvas 90/425/EEK A un B pielikumā,

“par sertificēšanu atbildīgā amatpersona” ir valsts pilnvarots veterinārārsts vai – veterinārajos tiesību aktos paredzētajos gadījumos – jebkura cita persona, ko kompetentā iestāde pilnvarojusi ar parakstu apstiprināt minētajos tiesību aktos paredzētos sertifikātus.

2. Papildus 1. punktā sniegtajām definīcijām Direktīvas 89/662/EEK 2. pantā un Direktīvas 90/425/EEK 2. pantā ietvertās definīcijas piemēro *mutatis mutandis*.

3. pants

1. Kompetentā iestāde nodrošina, ka par sertificēšanu atbildīgajām amatpersonām ir pietiekošas zināšanas attiecībā uz veterinārajiem tiesību aktiem par sertificējamiem dzīvniekiem vai produktiem, ka šīs amatpersonas kopumā ir informētas par noteikumiem, kas reglamentē sertifikātu sastādīšanas un izsniegšanas kārtību, un – vajadzības gadījumā – par to ziņu, pārbaudi un izmeklēšanu raksturu un apjomu, kas būtu veicamas pirms sertificēšanas.

2. Par sertificēšanu atbildīgās amatpersonas nedrīkst apstiprināt informāciju, par kuras pareizību tās nav pārliecinātas vai kuru nevar pārbaudīt.

3. Par sertificēšanu atbildīgās amatpersonas nedrīkst parakstīt tukšas vai nepilnīgi aizpildītas sertifikātu veidlapas vai sertifikātus attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem, kurus viņi nav pārbaudījuši vai kuri nav bijuši pakļauti kontroles procedūrai. Ja sertifikātu izsniedz, pamatojoties uz citu sertifikātu vai apliecinību, tad vispirms šis dokuments jāiesniedz par sertificēšanu atbildīgajai amatpersonai.

4. Šā panta noteikumi nekavē valsts pilnvaroto veterinārārstu apstiprināt informāciju:

a) ko, pamatojoties uz šā panta 1. līdz 3. punktu, pārbaudījusi kāda cita kompetentās iestādes pilnvarota persona, kas rīkojas valsts veterinārārsta vadībā, ar noteikumu, ka valsts pilnvarots veterinārārsts var pārbaudīt datu precizitāti, vai

b) kas iegūta uzraudzības programmu kontekstā, atsaucoties uz oficiāli atzītu kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vai epidemioloģiskās uzraudzības sistēmu,

ja šādi gadījumi ir paredzēti veterinārajos tiesību aktos.

5. Sīkākus noteikumus šā panta piemērošanā var pieņemt saskaņā ar 7. pantā paredzēto procedūru.

4. pants

1. Kompetentās iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sertificēšanā pielietoto metožu vienādību. Jo īpaši tās nodrošina, ka to norīkotās amatpersonas, kas atbild par sertificēšanu:

a) ir tādā juridiskā statusā, kas nodrošina viņu objektivitāti, un ka šīm personām nav tiešu komerciālu interešu saistībā ar sertificējamiem dzīvniekiem vai produktiem vai saistībā ar to cilmes saimniecībām vai uzņēmumiem;

b) pilnībā apzinās katrā viņu parakstītajā sertifikātā ietvertās informācijas nozīmību.

2. Sertifikātu tekstu izstrādā vismaz tajā valodā, ko saprot par sertificēšanu atbildīgā amatpersona, un vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām, kā to paredz Kopienas tiesību akti.

3. Katrai kompetentajai iestādei jāvar noteikt, kura par sertificēšanu atbildīgā amatpersona izsniegusi kuru sertifikātu, un nodrošināt, ka ir pieejamas visu izsniegto sertifikātu kopijas par laika posmu, ko nosaka kompetentā iestāde.

5. pants

1. Dalībvalstis ievieš tādas pārbaudes un liek veikt tādas kontroles pasākumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu viltus vai maldinošu sertificēšanu un veterinārajos tiesību aktos paredzētu sertifikātu krāpšanu attiecībā uz sertifikātu izsniegšanu vai lietošanu.

2. Neierobežojot iespējamās tiesiskās sekas un sankcijas, kompetentās iestādes veic izmeklēšanas vai pārbaudes un piemēro attiecīgās sankcijas visos viltus vai maldinošās sertificēšanas gadījumos, kas nonākuši to uzmanības lokā. Šie pasākumi var ietvert par sertificēšanu atbildīgo amatpersonu atstādīšanu no amata uz laiku, kamēr notiek izmeklēšana.

Jo īpaši, ja pārbaudē gaitā atklājas, ka:

a) par sertificēšanu atbildīgā amatpersona ir apzināti krāpusies attiecībā uz sertifikāta izsniegšanu, kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ciktāl iespējams, ka attiecīgā persona šo nodarījumu nevar atkārtot;

b) indivīds vai uzņēmums ir krāpusies attiecībā uz sertifikāta lietošanu vai izdarījuši labojumus oficiālā sertifikātā, kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ciktāl iespējams, ka indivīds vai uzņēmums šo nodarījumu nevar atkārtot. Šie pasākumi var ietvert vēlāku atteikumu izsniegt oficiālu sertifikātu attiecīgajai personai vai uzņēmumam.

6. pants

Saistībā ar Kopienas veterinārajos tiesību aktos paredzētajām pārbaudēm un revīzijām, kas veicamas starp Kopienas un trešām valstīm noslēgto ekvivalences nolīgumu ietvaros, Komisija nodrošina, ka noteikumi un principi, ko trešā valstī piemēro par sertificēšanu atbildīgās amatpersonas, sniedz garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā direktīvā noteiktajām.

Ja šo pārbaudē un/vai revīziju, vai Direktīvās 90/675/EEK un 91/496/EEK paredzēto pārbaudē gaitā atklājas, ka trešā valstī par sertificēšanu atbildīgās amatpersonas nav ievērojušas šādus principus, tad var tikt lemts par papildu garantijām vai īpašām prasībām saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantā paredzēto procedūru.

7. pants

Ja piesaukta šajā pantā paredzētā kārtība, tad Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas dibināta ar Padomes Lēmumu 68/361/EEK⁽¹⁾, rīkojas saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 18. pantā izklāstītajiem noteikumiem.

8. pants

Komisija līdz 1998. gada 31. decembrim iesniedz Padomei ziņojumu, kam pievienoti priekšlikumi par drošu elektroniskās saziņas un sertificēšanas metožu iespējamu pielietojumu.

Padome par šiem priekšlikumiem lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

9. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1998. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1996. gada 17. decembrī

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

I. YATES